

SPOMINSKA SV. MAŠA ZA + JOŽEFA GEOHELIIJA

Vranje pečine, 6.9.2026

Vsako leto se na začetku septembra zberemo tukaj na Vranjih pečinah, na kraju mučeniške smrti župnika Jožefa Geohelija, da bi obudili spomin nanj in na vse nedolžne žrtve druge svetovne vojne in let po njej. Prav ti dogodki so bistveno zaznamovali našo slovensko zgodovino, zato je še kako prav, da vsako leto znova obujamo spomin nanje in o njih premišljujemo, saj le tako moremo zares razumeti tudi sedanost in se lahko pripravimo na prihodnost. Sedanost in prihodnost sta namreč bistveno zaznamovani s preteklimi dogodki, v naši državi še posebej z dogodki druge svetovne vojne in let po njej, ki so ostali nerazčiščeni, saj je prav to največji vzrok naših sedanjih nesoglasij v družbi.

Zato je tako pomembno, da ne odnehamo v prizadevanjih za resnico. Toliko desetletij po vojni je bila resnica zamolčana in preganjana, dogodke druge svetovne vojne in let po njej so krivično zapisali zmagovalci tako, da so opravičili svoj nasilen prevzem oblasti, vendar pa kljub temu resnice niso mogli utišati. Kljub terorju je glas resnice vedno znova prihajal na dan, kljub molku pobitih je glas njihove prelite krvi vpil k Bogu in k nam.

Zato je današnja spominska sv. maša namenjena temu, da damo glas vsem tistim, ki so morali utihniti, vsem tistim, ki še vedno ležijo nepokopani po naši slovenski zemlji, da damo glas resnici, ki tudi danes tako težko pride v javnost. K temu nas spodbuja tudi Jezus v današnjem evangeliju, v katerem poudari, da smo dolžni drug drugega svariti pred zmotami (Mt 18,15-20). Ko namreč drugega upravičeno opozorimo na stranpot in tudi sami zmoremo zrelo sprejmeti opozorilo drugega, s tem preprečimo, da bi med nami zavladalo zlo, saj drug drugemu pomagamo spoznavati, kaj je res prav in kaj ne.

Seveda to zahteva veliko mero osebne zrelosti, saj pri tem ne sme biti prostora za posploševanje in osebne koristi, ampak preprosto le za soočenje z dejstvi, ki temeljijo v resnici.

Nasilne smrtni župnika Geohelija in vseh ostalih žrtev druge svetovne vojne in povojnih časov ne moremo opravičiti na noben način. Danes dobro vemo, da je bilo vse komunistično nasilje namenjeno le temu, da s tem pripravijo ugoden teren za prevzem oblasti po koncu vojne. Vse komunistično delovanje je bilo podrejeno le temu cilju, komunistični revoluciji, saj Osvobodilna fronta ni bila niti prva niti edina sila, ki se je na področju Slovenije borila proti okupatorju, a je s političnimi spletkami in terorjem uspela več ali

manj onemogočiti vse ostale skupine, tudi tiste, ki so se na bolj demokratičnem temelju borile proti fašizmu in nacizmu, hkrati pa jim je uspelo prepričati tudi zaveznike, da so oni edini pravi borci proti okupatorju v naših krajih.

Največji trn v peti za komuniste so bili izobraženci, sposobni posamezniki, vsi tisti, ki so imeli kakršen koli vpliv na ljudi in niso podpirali njihovih idej. Med njimi so posebno veliko oviro predstavljali duhovniki, ki so bili goreči nasprotniki komunizma zaradi njegovega sprevrženega sistema, ki je po svoji naravi ateističen in usmerjen proti človeku. Papež Pij XI. je leta 1937 v okrožnici Divini Redemptoris zapisal, da smo s pojavom komunizma prvič v zgodovini »priča premišljeno hotenemu in skrbno pripravljenemu boju človeka proti vsemu, kar je Božjega« (Divini R., 22). Duhovniki so bili zato za komuniste ena največjih ovir za uveljavljanje novega reda, zato jih je bilo potrebno na različne načine utišati, tudi z mučenjem in smrtjo.

Na krut način je bil prav tem mestu dokončno utišan tudi župnik Geoheli, a njegov glas je utihnil le navidezno. Kljub svoji mnogo prezgodnji smrti nam njegov zgled danes jasno govori, naj se ne damo zapeljati idejam komunizma, idejam, ki nas vodijo stran od naših krščanskih korenin, ampak naj ostanemo zvesti Bogu ne glede na vse. To sporočilo, ki nam ga daje zgled Jožefa Geohelija, pa je tudi danes še kako aktualno, saj so tudi danes ideje komunizma še kako žive, le da sedaj v modernejši in bolj všečni preobleki, v obliki mišljenja, da imam jaz pravico do vsega, kar si želim, in da je vse podrejeno meni. Samo pomislimo na mnoge razprave od vprašanju splava in evtanazije, na teorijo spola in nenaravne oblike partnerskih zvez ter vsega ostalega, kar jasno nasprotuje naši krščanski veri in kulturi.

Zato je tako pomembno, da ne pozabimo na zgodovino, da se vedno znova spominjamo dogodkov, ki so bistveno zaznamovali preteklost, saj ti dogodki močno vplivajo tudi na naš današnji čas. Le tako namreč moremo prav razumeti sedanjost in se lahko pripravimo na prihodnost. Jožef Geoheli je tako za nas vse veliko opozorilo, kam vodi prepričanje, ki je usmerjeno proti Bogu ter nas spodbuja, naj se ne damo zapeljati še tako všečnim obljubam, če ne prihajajo od Boga.

Naj bo zato zgled župnika Geohelija jasen kažipot za naše življenje. Naj si tudi sami ne glede na vse vedno prizadevamo za resnico in naj nikoli na pozabimo na Boga. Le tako bomo lahko zgradili lepšo prihodnost za naš slovenski narod.